

Uchwała nr 36/217/2013

Rady Naukowej Instytutu Geofizyki PAN

z dnia 18 grudnia 2013 r.

**w sprawie: nadania stopnia doktora habilitowanego
w dziedzinie nauk o Ziemi, w dyscyplinie geofizyka dr. Wojciechowi Czubie**

Działając na podstawie Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2003 r. Nr 65, poz.595, z późn. zm.)

§1

Rada Naukowa Instytutu Geofizyki PAN nie nadaje dr. Wojciechowi Czubie stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk o Ziemi, w dyscyplinie geofizyka.

§2

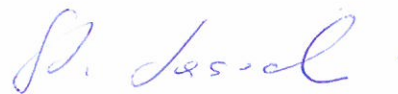
Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Z-ca Sekretarza Rady Naukowej

Dr Marzena Osuch

Przewodniczący Rady Naukowej

Prof. dr hab. Stanisław Lasocki

Uchwała nr 37/217/2013
Rady Naukowej Instytutu Geofizyki PAN
z dnia 18 grudnia 2013 r.
w sprawie: nadania stopnia doktora habilitowanego
w dziedzinie nauk o Ziemi, w dyscyplinie geofizyka dr. Wojciechowi Czubie

Działając na podstawie Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2003 r. Nr 65, poz.595, z późn. zm.)

§1

Rada Naukowa Instytutu Geofizyki PAN odmawia nadania dr. Wojciechowi Czubie stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk o Ziemi, w dyscyplinie geofizyka.

§2

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Z-ca Sekretarza Rady Naukowej

Dr Marzena Osuch

Przewodniczący Rady Naukowej

Prof. dr hab. Stanisław Lasocki

Warszawa, 23 stycznia 2014 r.

Uzasadnienie uchwał Rady Naukowej Instytutu Geofizyki PAN w Warszawie odmawiających przyznania stopnia doktora habilitowanego dr. Wojciechowi Czubie z Instytutu Geofizyki PAN w Warszawie.

Rada Naukowa IGF PAN na swym 217 posiedzeniu 18 grudnia 2013 roku w punkcie 3 obrad rozpoznawała wniosek Komisji habilitacyjnej o nadanie stopnia doktora habilitowanego dr. Wojciechowi Czubie z IGF PAN. Komisja przedstawiła uchwałę w przedmiotowej sprawie wraz z uzasadnieniem. Na postawie opinii jednego z Recenzentów, iż jedna z zestawu opublikowanych prac naukowych, przedstawionych jako osiągnięcie naukowe wchodzące w skład rozprawy habilitacyjnej jest publikacją na podstawie pracy doktorskiej Habilitanta, Komisja wyłączyła tę pracę z zestawu, przesuując ją do ocenianego dorobku naukowego. Pozostałe trzy prace w zestawie Komisja uznała za znaczne osiągnięcie naukowe i przyjęła jednogłośnie Uchwałę za nadaniem stopnia, i wystąpiła ze stosownym wnioskiem do Rady Naukowej IGF PAN.

Rada Naukowa przedyskutowała długo i wyczerpująco wniosek Komisji. Dyskusja ogniskowała się na trzech zagadnieniach:

1. Czy Komisja może wyłączyć pracę z zestawu wskazanego przez Habilitanta jako osiągnięcie naukowe będące podstawą do starania się o stopień?

Konsultowana wcześniej w tej sprawie Centralna Komisja ds. Stopni i Tytułów udzieliła odpowiedzi pozytywnej pod szczególnymi warunkami jakie miały miejsce w przedmiotowej sprawie, zastrzegając jednak, że Jej opinia nie jest prawnie wiążąca.

2. Czy postępowanie Habilitanta było zgodne z zasadami etyki w nauce?

Stwierdzono, że włączenie do dzieła habilitacyjnego publikacji powstałej na podstawie pracy doktorskiej bez odwołania do doktoratu jest wątpliwe etycznie. W tym przypadku, tylko dzięki czujności Recenzenta, który był również Recenzentem tej pracy doktorskiej, został wykryty przypadek włączenia do dzieła habilitacyjnego artykułu bazującego na pracy doktorskiej. Po wyłączeniu tej publikacji zostają jedynie trzy prace. Jedna z tych prac jest samodzielna, dwie pozostałe mają wielu współautorów. W jednej z nich jest dziesięciu autorów. Habilitant określił swój udział w jej opracowaniu na 90%. To znaczy, że pozostałych dziewięciu autorów miało swój udział w wysokości około 1% każdy, lub uwzględniając deklaracje dwóch kolejnych autorów w wysokości 10% pozostali autorzy nie robili nic. Po zsumowaniu procentowych udziałów głównych trzech autorów tej pracy (wliczając Habilitanta), otrzymuje się więcej niż 100%. W związku z tym powstała wątpliwość, czy Habilitant nie mija się z prawdą. Zadano pytanie czy można popierać wniosek habilitacyjny, który jest oparty na półprawdach. Przytoczono artykuł z Forum Akademickiego z roku 2012 w którym podobna sytuacja została podsumowana jako przekroczenie granicy pomiędzy złymi i dobrymi praktykami naukowymi. Stwierdzono, że naganne jest włączenie publikacji powstałej na podstawie

pracy doktorskiej do dzieła habilitacyjnego, nawet jest to złą praktyką. Określenie udziałów procentowych prac wchodzących w skład dzieła habilitacyjnego uznano za bulwersujące gdyż Habilitant znał oświadczenia współautorów zanim wystąpił z wnioskiem habilitacyjnym. Stwierdzono, że w wyłączonej publikacji z 2007 roku nie ma informacji, że powstała na podstawie doktoratu Habilitanta, a podobieństwa są znaczne, np. nie zostały zmienione żadne ilustracje w stosunku do doktoratu. Z tego względu wspomnianą pracę podsumowano jako autoplgiat. W odpowiedzi na pytanie czy Habilitant zdawał sobie sprawę, że powinien przedstawiać tylko dorobek po doktoracie, zacytowana została Ustawa o stopniach i tytule naukowym... w jej fragmencie (Art.16.1) opisującym warunki dopuszczenia do postępowania habilitacyjnego, zgodnie, z którą przedstawia się dorobek tylko po doktoracie. Po tej odpowiedzi podsumowano, że w związku z tym w rozpatrywanej sprawie nastąpiła więcej niż pomyłka. W dalszej części dyskusji wyrażono oburzenie związane z błędami przy złożonym wniosku habilitacyjnym nie znajdując zrozumienia dla błędów w sumowaniu udziałów przy także ważnym dziele, jakim jest wniosek habilitacyjny. Zauważono, że na światło dzienne wychodzą wady nowej ustawy o stopniach naukowych i koncepcjach nowej habilitacji. Podkreślono, że rozpatrywana sprawa jest etycznie jednoznacznie niedobra.

3. Czy trzy prace, wspomniana wyżej dziesięcioautorska, druga osimioautorska (pierwszym autorem jest Habilitant) i jedna samodzielna stanowią „osiągnięcie naukowe .... stanowiące znaczny wkład autora w rozwój określonej dyscypliny naukowej”? Czy zestaw ten wraz z publikacjami wskazanymi jako pozostały dorobek naukowy stanowią podstawę dla przyznania Habilitantowi stopnia doktora habilitowanego?

Postawiono pytanie, czy ta jedna samodzielna praca wchodząca w skład dzieła habilitacyjnego, jest wystarczająca do nadania stopnia doktora habilitowanego. Patrząc na prace wchodzące w skład dzieła habilitacyjnego, uznano, że praca wyłączona z „osiągnięcia naukowego”, była pracą najmocniejszą. Stwierdzono, że dwie prace wchodzące w skład „osiągnięcia naukowego” są wieloautorskie, są one wynikiem prac dużych zespołów. Natomiast jedna pozostała praca samodzielna, która się ukazała w Acta Geophysica jest podsumowaniem i jak się wydaje nic nowego nie wnosi. Zwrócono też uwagę, że dwóch z trzech recenzentów pisało opinie bez informacji, że jedna samodzielna praca jest wyłączona z dzieła habilitacyjnego, dodając, że jeden z recenzentów napisał o modelowaniu 2D i 2.5D, a modelowanie 2.5D było wykonane tylko w pracy wyłączonej. W dalszej części dyskusji poddawano w wątpliwość zawartość merytoryczną zestawu wskazanego jako „dzieło habilitacyjne”. Stwierdzono, że recenzje „dzieła” oraz dorobku habilitacyjnego powstały przed odrzuceniem tej pracy i następnie poprzez oświadczenia recenzentów były zmieniane. Podniesiono kwestię konieczności odniesienia się do zawartości merytorycznej w nawiązaniu do oświadczeń współautorów prac wchodzących w skład dzieła habilitacyjnego. Stwierdzono, że większa uwaga powinna być zwrócona na oświadczenia współautorskie. Zauważono w stosunku do pierwszej z prac wieloautorskich, opublikowanej w Polish Polar Research, że jeden z współautorów oświadczył, że wykonał modelowanie 2D i brał udział w przygotowaniu tekstu. W drugiej pracy opublikowanej w Geophysical Journal International, współautor ten oświadczył, że opracował model prędkości 2D oraz brał udział w przygotowaniu tekstu. Tymczasem jeden z recenzentów napisał, że zasadniczym osiągnięciem Habilitanta było wykonanie modeli sejsmicznych 2D. W związku zapytano, kto wykonał to modelowanie? W odpowiedzi wyjaśniono, że w pracy spitsbergeńskiej modelowanie wykonał współautor, natomiast profil Horsted w większości wymodelował dr Czuba. Dalej kontynuowano dyskusję na temat strony treściowej zawartości oświadczeń współautorów.

Zauważono, że w pracy, w której swój udział Habilitant określił na 90% napisał On, że wykonał między innymi opracowanie i interpretację wyników. W oświadczeniu współautora, pana Mjelde jest informacja, że wykonał znaczącą część interpretacji geologicznej. Ponownie zwrócono uwagę na to, że podobne nieścisłości są przy omawianej już wcześniej sprawie modelowania 2D.

Podkreślono liczbowo dobry dorobek naukowy doktora W. Czuby. W nawiązaniu do dorobku zauważono, że jak wynika z wniosku Komisji habilitacyjnej, w przypadku ośmiu prac dorobku były to publikacje wieloautorskie i w części z nich są wymienieni autorzy oraz tak zwana grupa robocza. Zapytano czy w tych publikacjach dr Czuba jest wymienionym autorem, czy też członkiem grupy roboczej? Po ustaleniu, że w tej części prac dr Czuba był członkiem grupy roboczej, stwierdzono, że w takim przypadku dorobek z ośmiu prac wieloautorskich ma niższą rangę, ale pozostałe prace stanowią dobry dorobek naukowy. Podkreślono dużą liczbę cytowań Habilitanta, zwracając jednak uwagę na fakt że nie zostało przedstawione czy to są cytowania własne czy wynikające z prac zbiorowych.

Pod koniec dyskusji ponownie zwrócono uwagę, że podczas oceny wniosków habilitacyjnych trzeba rozpatrywać tak wskazane „osiągnięcie naukowe” jak i pozostały dorobek naukowy Habilitanta. Dorobek naukowy nie może zastąpić „osiągnięcia naukowego”.

Dyskusja została zakończona po tym jak nie było chętnych wśród członków Rady do zabrania głosu w przedmiotowej sprawie.

W tajnym głosowaniu Rada Naukowa nie przychyliła się do wniosku Komisji i 13 głosami przy 7 głosach przeciwnych i 4 wstrzymujących się nie nadała dr. Wojciechowi Czubie stopnia doktora habilitowanego.

W następnym tajnym głosowaniu Rada Naukowa 16 głosami za, przy 6 głosach przeciwnych i 2 wstrzymujących się podjęła uchwałę odmawiającą nadania stopnia doktora habilitowanego dr. Wojciechowi Czubie.

Niniejsze Uzasadnienie opracowano na podstawie protokołu z 217 posiedzenia Rady Naukowej Instytutu Geofizyki PAN.

Przewodniczący Rady Naukowej IGF PAN

Prof. dr hab. Stanisław Lasocki